

da betragtes som deres Hjem. I alt Fald maa man kunne benytte denne Bestemmelse overfor dem. — Det andet, Udvalget foreslaar, er, at det skal kunne paalægges den vedkommende, at han ikke i nogen næringsdrivendes Lokale maa nyde spirituøse Drikke. Man kan jo ikke under nogen som helst Omstændighed forbyde Folk at drikke i deres Hjem eller i deres Værelse — der maa de kunne drikke saa meget, de lyste —, men man maa kunne forbyde dem at drikke paa et Værtshus eller andet offentligt Sted, og det hvad enten de selv rekvirere Drikkevarerne, eller de blot blive trakterede af Værten eller andre. — Endelig gaar Ændringsforslaget ud paa at udelukke den tidligere omtalte § 185 vedrørende de, om jeg saa maa sige, ringere Sædelighedsforbrydelser fra at komme i Betragtning med Hensyn til Anvendelsen af denne Paragraf.

§ 7 foreskriver, at der under visse Betingelser skal kunne gives de der omtalte Forbrydere Paalæg om at tage Ophold paa et bestemt Sted, som Politiet anviser, for saa vidt vedkommende er en Indlænding, og om at forlade Riget, for saa vidt han er en Udlænding. Denne Bestemmelse forekommer ikke Udvalget helt heldig med Hensyn til Indlændinge. Det maa jo erindres, at de Personer, som begaa enten Vold eller Sædelighedsforbrydelser, meget godt kunne have fast Erhverv der, hvor de opholde sig. Hvis man altsaa ved Siden af at straffe dem anordner, at de skulle sendes bort fra dette Sted, tager man dem tillige bort fra deres Evehverv, og det er meget sandsynligt, at de paa det Sted, hvor der anvises dem Ophold, ikke ville kunne erhverve noget til Livets Ophold, hvoraf Følgen igen kan blive, at de komme ind paa at forbryde sig paa anden Maade, eller dog falde Samfundet eller deres Kommune til Byrde. Derfor tror Udvalget ikke, det vil være heldigt at give Regler om Internering af Indlændinge, som have gjort sig skyldige i Vold eller Usædelighed af den i Lovforslaget omhandlede Art. For Udlændinges Vedkommende er man derimod ganske og aldeles enig i Lovforslagets Bestemmelser, og under Ændringsforslag Nr. 10 foreslaas det netop, at en Udlænding, som har gjort sig skyldig i de Forbrydelser, som der her er Tale om, kan udvises af Riget, ogsaa udenfor de Betingelser, som angives i Straffelovens § 16 om Udlændinges Udvisning af Riget paa Grund af begaaede Forbrydelser. Man finder altsaa, at det er meget rigtigt og meget naturligt, at man

udviser Udlændinge, naar de have gjort sig skyldige i Overtrædelser af Lovforslagets Bestemmelser, idet man dog stadig ser bort fra Straffelovens § 185, hvis Overtrædelse ikke synes tilstrækkelig til at medføre, at den vedkommende udvises. Paa den anden Side vil jeg gøre opmærksom paa, at man ved Redaktionen af dette Ændringsforslag udelukker Anvendelsen af Strafarbejde, naar de udviste Udlændinge vende tilbage, medens den nævnte Straf ikke er udelukket ved Straffelovens § 16.

Jeg kommer dernæst til § 8, som angaar Betleri og Løsgænger og skærper Reglerne om Behandlingen af disse Forhold. Udvalget billiger i det hele de foreslaaede Bestemmelser, deriblandt ogsaa, at der kan gives de vedkommende Paalæg om, hvor de skulle opholde sig. Ændringsforslag til denne Paragraf findes under Nr. 11 a—f. De ere til Dels foranledigede ved, at Lovforslaget efter sin Konstruktion har kunnet henvise til den foregaaende Paragraf med Hensyn til Interneringsbestemmelser for Indlændinge, medens Udvalget, der foreslaar, at den Internering, som der omtales, skal udgaa, maa optage en tilsvarende Regel her. Det er det Ændringsforslaget gaar ud paa.

Til § 9 foreslaar Udvalget under Nr. 12 en Ændring, som gaar ud paa at fjerne den Bestemmelse i Lovforslaget, at der kun skal tillægges de efter den tidligere Lovgivning fældede Domme Gentagelsesvirkning, naar den dømte paa bevislig Maade er sat i Kundskab om denne Lovs Ikrafttræden. Dette anser Udvalget ikke for rigtigt, thi det gælder dog ellers som almindelig Regel, at Folk skulle kende Statens Love, naar de ere kundgjorte paa behørig Maade, og ingen kan i andre Forhold forlange, at man skal komme til ham specielt og sige: Se, her er en Lov, som angaar dig, tag dig i Agt for den! Derfor foreslaar Udvalget, at man skal lade den samme Regel, som gælder andre Loves Virkning, gælde ogsaa i dette Forhold. Dermed er jeg færdig med Ændringsforslagene til første Kapitel.

Goos: Jeg skal selvfølgelig ikke berøre alle de Ændringsforslag, for hvilke Ordføreren nu har gjort Rede, og som ogsaa det Mindretal, der paa et enkelt Punkt skiller sig fra det øvrige Udvalg, har tiltraadt. Jeg skal altsaa kun berøre den Stilling, et Mindretal har indtaget med Hensyn til den Paragraf, som omhandler Legemsstrafs Anvendelse paa voksne Personer, og nævne den Grund, hvorpaa tre